

[Villemoes.]

Staten har nogle Midler til Raadighed, men dog selvfølgelig ikke saa store, at de kan dække Udgifterne ved Driften af et Statsskoleskib. Jeg skal fatte mig i stor Korthed, da vi nu har hørt den højtærede Minister forklare Forholdet og vi antagelig alle har fulgt Forhandlingerne i det andet høje Ting angaaende denne Sag.

I det andet høje Ting er der fremkommet Tanker om, at man, i Stedet for nu at gaa til Anskaffelsen af et Skoleskib, kunde gøre et Forsøg med Anskaffelse af nogle mindre Sejlskibe, paa hvilke de vordende Navigatører kunde faa deres første praktiske Uddannelse. Det er sikkert ærede Medlemmer bekendt, at Skibsreder, Konsul J. Lauritzen allerede for egen Regning har paabegyndt et lille Forsøg i den Retning. Jeg er vidende om, at han velvilligt har givet Tilsagn om at ville stille sine Regnskaber og Papirer til Rigsdagens Disposition, og jeg vil mene, at det ogsaa vil være af Interesse her i Landstinget, at et Udvalg faar Lejlighed til at gennemgaa disse Regnskaber over Anskaffelsesbeløb og Beløb til Forandring af Skibet, saaledes at det bliver praktisk anvendeligt til det Formaal, der er Tale om. Derfor vil jeg paa et senere Tidspunkt af Forhandlingerne foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

Jeg ved, at det i Øjeblikket kniber for de unge Navigatører at faa Lejlighed til at faa den første praktiske Uddannelse, som kræves, for at de kan blive optaget paa Navigationsskolerne, og da det er et særdeles uheldigt Forhold, maa man søge at finde en Nyordning paa det Omraade. Men jeg synes, at de Tanker, der er kommet frem i disse Maaneder, er værd at overveje, i Særdeleshed fordi jeg er af den Formening, at en ung Sømand kan lære mere ved en praktisk Uddannelse paa et Skib, der sejler med Last, end paa et Skoleskib. Vi har tidligere holdt paa denne Skoleskibs-Uddannelse, men her er et yderligere Moment, man maa tage i Betragtning, den Tilbagegang, Tiden har bragt for Sejlskibsfarten. Man kunde ad den foreslaaede Vej paa en særdeles billig Maade fra Statens Side yde en lille Hjælp, og det kan absolut ikke forrykke de almindelige Næringsforhold indenfor dette Erhverv. Jeg haaber, at Udvalget kan finde en Løsning, men vi er selv-

følgelig nu saa langt henne paa Samlingen, at det turde være tvivlsomt, om Lovforslaget kan komme igennem i indeværende Samling. I alle Tilfælde maa jeg imidlertid mene, at det er rigtigt, at vi kommer til at beskæftige os med Sagen i et Udvalg, som jeg vil tillade mig at stille Forslag om senere.

P. Christensen: Det er med den allerstørste Glæde, jeg tillader mig at anbefale det foreliggende Lovforslag, som jeg anser for at være meget værdifuldt til Fremme af Erhvervslivet paa Søen, navnlig Søfarten, men det kan ikke nægtes, at der dryppedes lidt Malurt i Glæden, da man saa den Behandling, Lovforslaget fik i det andet høje Ting, og da man nu hørte Venstres Repræsentant udtale sig. Han udtalte ganske vist sin gode Villie til Forhandling, men hvis det er paa Grundlag af de Forslag, der har været fremme i Folketinget, or der vel neppe stor Sandsynlighed for at opnaa et Resultat.

Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at takke den højtærede Søfartsminister ikke alene for dette Lovforslag om et Skoleskib, men ogsaa for den Forstaaelse, Villie og Handlekraft, som den højtærede Minister stedse har udvist overfor Erhvervslivets Fremme i Almindelighed og Søfart og Fiskeri i Særdeleshed. Jorden og Havet er nu en Gang de naturlige Rigdomskilder for vort lille Land, de naturlige Næringskilder, og disse Næringskilder har derfor Krav paa den største Opmærksomhed fra Lovgivningsmagtens Side. Dette er vi ogsaa stedse Vidne til med Hensyn til Jorden, hvad der er i høj Grad gavnligt, navnlig af Hensyn til den Dygtiggørelse, som er en af Hovedbetingelserne for Næringslivets Fremme, Dygtiggørelsen af Fagets Udøvere. Uden Statens Bistand gaar det ikke i vore Tider, det gaar ikke alene ved Hjælp af de frie Kræfters Spil, der maa Bistand til fra Statsmagten. Landbruget er imidlertid efterhaanden ikke i Stand til at øge Beskæftigelsesgraden synderligt. Med Hensyn til Beskæftigelsesgraden kan man vel sige, at Landbruget har kulmineret, og det maa derfor nu være Søfart, Fiskeri og Industri, som skal tage sig af Spørgsmaalet om Befolkningens Beskæftigelse og dermed Arbejdsløshedsproblemet, altsaa i høj Grad Spørgsmaalet om det daglige Brød.

Men jeg vil ikke lægge Skjul paa, at